

Sygn. akt II Cz 92/18

POSTANOWIENIE

K., dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras (spr.)

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 29 grudnia 2017 r., sygn. akt I C 3488/17

o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek pozwanej A. K. o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanemu wyrokowi zaocznemu z dnia 30 listopada 2017 r., wydanemu przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 3488/17 z powodu uznania braku istnienia ku temu prawnych przesłanek.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła pozwana, zaskarżając postanowienie w całości.

Skarżąca zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych ze zgromadzonym materiałem dowodowym polegającą na przyjęciu, że pozwana nie uprawdopodobniła we wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności braku prawidłowego doręczenia odpisu pozwu z uwagi na nieprawidłowe awizowanie przesyłki, co doprowadziło do naruszenia art. 346 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie.

Mając na uwadze powyższy zarzut, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zawieszenie przedmiotowego rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 346 § 1 zd. 1 k.p.c. na wniosek pozwanego sąd zawiesi rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu, jeżeli wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania albo jeżeli pozwany uprawdopodobni, że jego niestawiennictwo było niezawinione, a przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego.

Analiza przesyłki sądowej skierowanej na adres pozwanej A. K.

i zawierającej odpis pozwu wniesiony w niniejszej sprawie, wskazuje, że doręczyciel umieścił na niej następujące adnotacje: o awizowaniu przedmiotowej przesyłki w dniu 20 października 2017r., o jej powtórny awizowaniu w dniu 30 października 2017r.,

a następnie – o jej zwrocie do nadawcy w dniu 7 listopada 2017r. z powodu niepodjęcia w terminie (koperta k. 34).

Z adnotacji tych wynika zatem, że zarówno pozostawienie kolejnego zawiadomienia o przesyłce (tzw. awizo), jak również zwrot przesyłki do nadawcy, nastąpiły z zachowaniem przepisanych siedmiodniowych terminów pomiędzy kolejnymi czynnościami. Nadto zwrot nastąpił z prawnie relewantnego powodu – niepodjęcia przesyłki w terminie. Skarżąca nie zakwestionowała przy tym okoliczności, że przesyłka została awizowana pod jej adresem zamieszkania.

Należy zatem uznać, że pozwanej został doręczony skutecznie odpis pozwu w trybie doręczenia zastępczego, o którym mowa w przepisie art. 139 § 1 k.p.c.

Podnoszona przez skarżącą okoliczność, jakoby nie otrzymała zawiadomienia

o przesyłce, nie została przez pozwaną w żaden sposób uprawdopodobniona. Jak zasadnie wskazał Sąd Rejonowy, samo zaprzeczenie okoliczności otrzymania przez pozwaną zawiadomień o pozostawieniu przesyłki w placówce operatora pocztowego nie może być

w żadnej mierze wystarczające do uznania twierdzeń pozwanej za wystarczające, albowiem

w takim wypadku zostałby podważony sens instytucji doręczenia zastępczego uregulowanego w przepisie art. 139 § 1 k.p.c.

Wbrew stanowisku skarżącej, za uznaniem jej twierdzeń za wiarygodne nie może przemawiać okoliczność, że po wystąpieniu przez powoda z powództwem, z powodu niewiedzy o toczącym się postępowaniu, pozwana nadal uiszczała na rzecz powoda należności z tytułu zobowiązania objętego wniesionym w niniejszej sprawie pozwem. Należy bowiem zauważyć, że brak wiedzy o toczącym się postępowaniu w wyniku nieodebrania prawidłowo doręczonej przesyłki zawierającej odpis pozwu nie stanowi okoliczności uzasadniającej uznanie, iż wyrok został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania wskazanych w przepisach art. 339 i nast. k.p.c., czy też, że niestawiennictwo pozwanego na posiedzenie wyznaczone na rozprawę było niezawinione.

W związku z tym należy stwierdzić, że zasadnie Sąd I instancji uznał, iż pozwana nie uprawdopodobniła przesłanek uzasadniających zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności, wskazanych w powołanym przepisie art. 346 § 1 zd. 1 k.p.c.

Dlatego, na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski